

[Johan Philipsen.]

forvejen, og den var altså ikke alene møntet på socialdemokratiet, men selvfølgelig også på socialdemokratiet. Det er jeg nødt til at sige af hensyn til sandheden i referatet af et forhandlingsforløb.

Grünbaum (S):

Jeg er glad for hr. Johan Philipsens udtalelse nu. Jeg synes kun, mit standpunkt bliver endnu bedre underbygget ved hr. Johan Philipsens udtalelse om, at det var hensynet til socialdemokratiet, der gjorde, at den pågældende udtalelse blev fremsat i sin tid. Det, jeg ville svare hr. Gudme nu i anden omgang, var jo netop dette, at der var to ting med i forliget, der nævner ejerlejlighederne, men at det for mig aldeles ikke er afgørende, om det er nævnt eller ikke nævnt. Det har jeg redegjort for i mit første indlæg, og jeg skal ikke gentage det.

Hr. Gudme sagde, at det fremgik af hr. Johan Philipsens udtalelse, at den svære ting ikke var med i forliget, sådan lød det. Nej, den svære ting var ikke med i forliget, for så var der nemlig ikke blevet noget forlig. Det er jo det, der er kernen i sagen, og det er det, som hr. Johan Philipsen nu har bekræftet. Hvis der skulle nås et forlig med socialdemokratiet, kunne disse ting ikke tages med. Det var simpelt hen en forudsætning for os, og det opfatter vi altså på den måde, som jeg har redegjort for. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi helst skulle være enige om, at en sådan forudsætning må gælde ved et forlig, at når man ikke rører ved det, så er det, fordi der ikke skal ske nogen ændringer i det. Det kan ikke være sådan, at man siger: når der ikke røres ved det, så er det noget, man kan tage op. Så kunne man jo tage alt muligt op, efter at man har afsluttet et forlig.

Altså set fra vores synspunkt kan der ikke røres ved det, uden at de partier, som deltog i boligforliget, er enige om det, og det er det, der er afgørende i den nuværende forhandling. Socialdemokratiet må være med. Der må være enighed med socialdemokratiet, hvis der skal ske nogen ændringer.

(Kort bemærkning).

Gudme (RV):

Jeg kan være enig med hr. Grünbaum i,

som jeg også sagde det i mit forrige indlæg, at socialdemokratiet må være med til drøftelserne, men jeg kan ikke være enig i, at der nødvendigvis skal opnås fuldtone samtykke fra socialdemokratiet, før vi kan lave om på loven. Det, som hr. Grünbaum nu igen kommer med påstand om, er jo dette, at det, som man ikke nævner i forliget, kan man rent forudsætningsvis indfortolke i det. Jeg må opfatte det på den modsatte måde. Det, man træffer aftale om, de ting, der har været drøftet under et forlig, det er det, som man har forpligtet sig på. Det, man har holdt udenfor, bevidst eller ubevidst, er ikke omfattet af den aftale, som forliget går ud på.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Kun en kort bemærkning til hr. Gudmes citat af, hvad fru Else-Merete Ross havde sagt på et givet tidspunkt. Jeg kan kun henvise til, at vi jo nok kan finde nogle flere citater af fru Else-Merete Ross, men det var ikke lige det, jeg tænkte på. Vi har jo haft ejerlejlighedsloven til behandling nogle gange.

Til hr. Gudme vedrørende spørgsmålet om forudviden om, hvad højesteret og næsten også hvad landsret ville komme til, må jeg bare føje til, at vi jo har spurgt vores højeste juridiske rådgivere, justitsministeriet og kammeradvokaten, om der ville være hensigtsmæssighed i at appellere denne sag til højesteret, og det har vi altså fået anbefalet og derfor gjort. Det synes jeg blot lige skal med ind i debatten.

Til hr. Wilhjelm: det var ikke for at undlade at svare på et spørgsmål. Jeg kan sige, at vi har drøftet spørgsmålet om tilbagevirkende kraft, men har altså ikke fulgt denne fremgangsmåde. Det, jeg ikke svarede på i hr. Wilhjelm's spørgsmål, sorterede under den side af sagen, hvor jeg gav udtryk for, at jeg var villig til at snakke om disse ting under udvalgsarbejdet og høre på de forhold, der her kunne være at drøfte.

Jeg takker hr. Johan Philipsen for klargørelsen. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg ikke vidste, om jeg kunne konkludere således, og jeg har altså fået at vide, at det mener hr. Johan Philipsen ikke, og så kan vi jo lægge det i det, som hr. Grünbaum har gjort, efter at denne redegørelse kom.